

796

ว 171 ค

1 3

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพลศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 6

ปริญญานิพนธ์

ของ

ขวัญใจ คັນสุวรรณ

5-4 พ.ศ. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2528

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178069

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติพิทักษ์และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา ปรากฏว่า
ฉบับนี้แล้ว เห็นควรรับเป็นส่วนหนึ่งของผลการพิจารณาของหลักสูตรปริญญาการศึกษาด้านบริหารของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

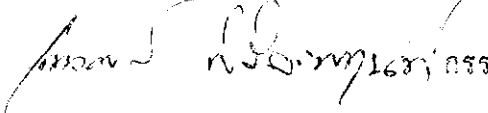
คณะกรรมการที่ปรึกษา

ประธาน

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อุดม พิมพา อาจารย์ ภาณุต บิลมาศ และอาจารย์เทเวศน์ พิริยะพจนต์
ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ไกรภูลาให้คำปรึกษา และแนะนำ
ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกตราบซึ่งในความกรุณาของท่านเป็น
อย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้แล้วยังได้รับความกรุณาจากโรงเรียนในเขตการศึกษา 6 คือ
โรงเรียนอุทัยวิทยาคม โรงเรียนชั้นนาควิทยาคม โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย
โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม โรงเรียนสิงห์บุรี โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคมและ
โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย ที่ไกรภูลาเอื้อเฟื้อช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในเรื่อง
การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครูอาจารย์ทุกท่าน
ที่มีส่วนในการวางรากฐานค่านิยม และการให้การศึกษากับผู้วิจัย และผู้ที่
เป็นกำลังใจและกำลังใจที่สำคัญให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดี
คือ คุณสิทธิพร คันสุวรรณ และบุตรทั้งสาม

ขวัญใจ คันสุวรรณ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	8
	ความสำคัญของการศึกษาคนควา	8
	ขอบเขตในการศึกษาคนควา	9
	ข้อตกลงเบื้องต้น	9
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	10
2	เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
	เอกสารและงานวิจัยในประเทศ	12
	เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	16
	สมมติฐานในการศึกษาคนควา	19
3	วิธีดำเนินการวิจัย	20
	กลุ่มตัวอย่าง	20
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	24
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
	การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	26
	สถิติที่ใช้ในการคำนวณ	27
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย	30

5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
	ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	42
	กลุ่มตัวอย่าง	42
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	43
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
	การวิเคราะห์ข้อมูล	44
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
	อภิปรายผล	46
	บรรณานุกรม	59
	ภาคผนวก	68

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรทั้งหมด	21
2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจังหวัด และโรงเรียน	24
3	แสดงการอยุ่ละของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ	31
4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชา พลศึกษาในหอความประพฤติ	34
5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาใน หอความประพฤติ	36
6	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายในเขตการศึกษา 6	38
7	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษา กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6	39
8	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติทาง พลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6	40
9	แสดง เกณฑ์ของคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6	41

ภูมิหลัง

การศึกษาทางค่านพลศึกษามีความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาค้นอื่น ๆ คือส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาการทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมีกิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้เลือกแล้ว เป็นสื่อในการเรียนรู้ (Bucher. 1960 : 34) และวรศักดิ์ เพียรชอบ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2512 : 10) ได้สรุปไว้ว่าวิชาพลศึกษาคือ การศึกษาแขนงหนึ่งที่แตกต่างจากการศึกษาแขนงอื่น ตรงที่วิธีการและสื่อที่นำมาใช้ โดยเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม

พลศึกษาแต่ความมุ่งหมายหลักนั้น การศึกษาทางพลศึกษาก็เช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่น ๆ คือเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาการ ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนในประเทศที่กำลังพัฒนานั้น ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการวิชาการศึกษาแล้ว จะต้องให้เขาได้เป็นบุคคลที่มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ และแข็งแรง สิ่งที่จะช่วยให้บุคคลมีพลานามัยที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บนั้นต้องอาศัยการพลศึกษา (บุญสม มาร์ติน 2513 : 8)

นักการศึกษาได้จำแนกวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาออกเป็น 5 ด้านใหญ่ ๆ คือ

1. ประชานวิสัย (Cognitive Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทางสมองและสติปัญญา คือ ต้องการให้เกิดพัฒนาทางความรู้

2. วิชาวิสัย (Affective Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางค่านเจตคติ หรือทัศนคติ (Attitude) ทาที่ความรู้สึก อารมณ์ และค่านิยม

3. ทักษะวิสัย (Skill Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นในด้านการทำงาน ประสานกันของประสาทและกล้ามเนื้อ เพื่อให้เกิดทักษะซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียน วิชาพลศึกษา

4. สมรรถภาพทางกายวิสัย (Physical Fitness Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นในความสามารถของร่างกายในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ใน ชีวิตประจำวันในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. สังคมวิสัย (Social Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่มุ่งจะปลูกฝัง คุณลักษณะและคุณธรรมต่าง ๆ ในตัวนักเรียน เช่น ความเป็นผู้มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ความซื่อสัตย์ ความเคารพต่อระเบียบข้อบังคับและอื่น ๆ ทำให้นักเรียนสามารถ ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและมีชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ 2524 : 85)

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า "ทัศนคติ" ซึ่งพอจะสรุป ได้ว่า ทัศนคติหมายถึง สภาพทางจิตใจและอารมณ์ของบุคคลในอันที่จะตอบสนอง ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสภาพการณ์บางอย่าง โดยการแสดงท่าที ความรู้สึกในรูปของ พฤติกรรมอันอาจเป็นไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุน

จากการศึกษาของฮิลด์เรท (Hilldreth. 1966 : 424) พบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กฉลาดจำนวนหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน เนื่องมาจาก นิสัยในการเรียนไม่ดี ขาดความสนใจ และขาดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ในเรื่องนี้ โฮลท์สแมน (Holtzman. 1965 : 5) ได้กล่าวการศึกษาโดยสร้างแบบวัดนิสัย และทัศนคติในการเรียนและการศึกษาพบว่านิสัยและทัศนคติในการเรียนมีความ สัมพันธ์ทางบวก (Positive) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ หากมีนิสัยและ ทัศนคติในการเรียนที่ดีจะมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูง นอกจากนี้ ยังพบว่านักเรียนที่มีสติปัญญาเท่ากัน ถ้ามีทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันด้วย

จะเห็นได้ว่านิสัยและทัศนคติในการเรียนมีอิทธิพลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเป็นอย่างมาก หากนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู วิธีสอนของครู โรงเรียน

ขบวนการเรียนการสอน ยอมรับวัตถุประสงค์ และคุณค่าของการศึกษาแล้ว
ยอมก่อให้เกิดแรงจูงใจ กำลังใจ ความขยัน ความเอาใจใส่ และความตั้งใจเรียน
ให้เกิดประสิทธิภาพ แต่หากนักเรียนมีนิสัยและทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนแล้ว
ยอมเป็นเหตุใหญ่เรียนเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย หมกกำลังใจและทำให้ผลการ
เรียนต่ำ

ซาฟริต (Safrit. 1973 : 190) กล่าวว่าผู้ที่มิมีทัศนคติในทางบวก
ต่อวิชาพลศึกษาจะมีความสนใจและเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาเพราะ การมีทัศนคติ
ที่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติต่อสิ่งนั้นและเชื่อว่าการมีทัศนคติ
ที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาหรือกิจกรรมพลศึกษา ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าได้จัด
โปรแกรมพลศึกษาที่ดีและน่าสนใจให้นักเรียน

ในการที่จะให้นักเรียนมีความรู้ มีทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการพลศึกษา
จำเป็นจะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนพลศึกษาทุกระดับ (Robinson. 1971 :
5185) เพราะเมื่อบุคคลใดเรียนรูและได้รับการฝึกอบรมในด้านหนึ่งแล้วยอมจะ
มีทัศนคติต่อสิ่งนั้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับฝึกและการเรียนรู้ (คุย ชุมสาย
2504 : 484) และเมื่อมีทัศนคติที่ดีก็ทำให้อยากปฏิบัติ อยากได้เขาใกล้สิ่งนั้น
(Newcomb. 1950 : 128) แสดงว่า ทัศนคติมิได้มีมาตามธรรมชาติ แต่ได้
พัฒนาขึ้นภายหลัง อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ (Skinner. 1959 : 326)
ทัศนคติเป็น เรื่องที่เกี่ยวกับภาวะแห่งความพร้อมของจิตใจและประสาท ที่จะ
ปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม และมีส่วน
ช่วยในการปรุงแต่งพฤติกรรมของคนเราให้ดีขึ้นอีกด้วย (สุชาติ โสมประยูร
2514 : 136 - 138)

การเรียนการสอนก็มีส่วนช่วยสร้างทัศนคติได้มาก แต่ไม่ว่าจะสร้าง
ทัศนคติขึ้นมาไถ่่างภายในเวลาอันสั้น บุคคลที่มีทัศนคติอย่างไร จำเป็นต้องรู้ใน
สิ่งนั้นเป็นอย่างดีมาก่อน (Allport. 1935 : 418) นั่นคือทัศนคติมีองค์ประกอบ
ทางด้านความรู้ (Cognitive Component) ทางด้านความรู้สึก (Affective

Component) และทางด้านการกระทำ (Action Tendency Component)

(ดวงเคื่อน พันธุนาวิน 2516 : 16)

โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายาม อาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือทางสมอง (Arnold and Meili. 1972 : 16) ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่อาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปของ เกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มาก เพราะอย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลายด้าน

(Thorndike and Hagan. 1961 : 308)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนของนักเรียน จากผลการวิจัยพบว่า การที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากันนั้นมิได้หมายความว่า จะมีผลสัมฤทธิ์เท่ากัน เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ องค์ประกอบเหล่านี้อาจแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) เช่น เชาวน์ปัญญา ความถนัด และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่ สติปัญญา (Non Intellectual Factor) เช่น วุฒิภาวะ ความสนใจ ทัศนคติ บุคลิกภาพ คุณภาพของการจัดการศึกษาในโรงเรียน ตลอดจนภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียน เป็นต้น

(ขจร เหล็กเพชร 2522 : 1) นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายคนได้ยืนยันว่าองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญานี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน เมเรนส์ และเลห์แมน (Mehrens and Lehmann. 1975 : 584) ได้กล่าวว่า "นักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้นไม่ได้ขึ้นกับความสามารถหรือเชาวน์ปัญญาอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นก็อาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน ทักษะในการเรียน และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษา ครอบครัว โรงเรียน และวิชาที่เรียน"

ในการพัฒนาประเทศนั้นต้องอาศัยประชากรที่มีคุณภาพ และการที่ประชากรจะมีคุณภาพได้นั้นจะต้องมีสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ ถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา พุทธศักราช 2524 ข้อ 3 ที่เน้นให้ผู้นับเรียนเห็นคุณค่าของการกีฬา และการเล่นกีฬาตามอุดมคติของกีฬา เล่นกีฬาเพื่อมีสุขภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความสนุกสนาน และข้อ 4 ที่เน้นให้ผู้นับเรียนสามารถพัฒนาและรักษาสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจด้วยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 182) ฉะนั้นการที่โรงเรียนได้ให้การศึกษาด้านพลศึกษามาถึงระดับนี้แล้ว จึงควรได้มีการศึกษาลักษณะของการเรียนด้วย บุคคลบางกลุ่มมีความเห็นว่านักกีฬาเท่านั้นที่จะเรียนพลศึกษาได้ก็โดยไม่ต้องการอาศัยองค์ประกอบด้านอื่น เมื่อพิจารณาอย่างง่าย ๆ อาจกล่าวได้ว่าการเรียนเป็นการใช้สมอง หรือสติปัญญารากฐานของการพลศึกษาทางด้านจิตวิทยาข้อหนึ่งกล่าวว่า "ความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญากับทักษะทางกลไกนั้นค่า" ซึ่งหมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญากับทักษะกีฬานั้น มีน้อยหรือมีทักษะก็ แต่อาจเรียนไม่เก่ง อนึ่งทั้งสองอย่างนั้นมีส่วนส่งเสริมซึ่งกันและกันให้ได้ดี เพราะผู้ที่เล่นกีฬาดี คือมีทักษะที่ยอมเล่นกีฬาอยู่เสมอ ร่างกายย่อมมีความแข็งแรงสมบูรณ์ สามารถเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะไม่ขาดเรียน ขณะเดียวกันผู้มีสติปัญญาก็สามารถศึกษาและทำความเข้าใจกับทักษะทางกีฬาได้ง่ายขึ้น มีโอกาสฝึกฝนให้มีทักษะทางกีฬาและเข้าใจเล่นกีฬาได้ดี เมื่อเล่นกีฬาดีมีทักษะแล้ว เล่นอยู่เสมอจะทำให้มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2512 : 10)

จุดหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คือ ทัศนคติของนักเรียน เพราะทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา หากมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาจะทำให้เกิดความตั้งใจ อยากรู้อยากเห็นในวิชาที่ครูสอน เอาใจใส่ในการเรียนอย่างแท้จริง เกิดความพอใจ รู้สึกว่าการเรียนพลศึกษาเป็นวิชาที่สนุก มีคุณค่าและนำไปใช้ในวิถีประจำวันได้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนของนักเรียน นักจิตวิทยาจึงถือ เป็นหน้าที่สำคัญที่จะค้นหาหาความรู้ที่จะตอบปัญหาเหล่านี้และพร้อมที่จะนำผลที่ได้ไปช่วยเหลือปรับปรุงหรือป้องกันปัญหาที่มีต่อการเรียนรู ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด การศึกษาค้นคว้าในระยะแรก ๆ นักวิจัยทางการศึกษามักศึกษาถึงอิทธิพลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันเนื่องมาจากองค์ประกอบทางสติปัญญา แต่จากการวิจัยหลาย ๆ ครั้งพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าอยู่ในช่วง .50 ถึง .75 โดยมีอัตราส่วนความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประมาณ 1 ใน 3 ซึ่งไม่สามารถอธิบายได้อย่างแน่ชัด การวิจัยหลัง ๆ จึงมุ่งศึกษาองค์ประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากสติปัญญา (Khan. 1969 : 216 - 221) จากผลการวิจัยนี้ จึงสรุปได้ว่าองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถแบ่งได้ 2 อย่างคือ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาหรือความสามารถทางสมอง และองค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญา

ดังที่กล่าวมาแล้วในข้างต้นว่า วิชาพลศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ พัฒนาประสิทธิภาพทางกายให้ร่างกายสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของธรรมชาติ มีอำนาจต้านทานต่อโรคภัยไข้เจ็บ หลักการของวิชาพลศึกษา เน้นที่การพัฒนาจิตใจ ปลุกฝังทัศนคติของการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม สร้างคุณธรรม รูปร่าง รูขนะ รูปร่าง และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม กล่าวสรุปง่าย ๆ ก็คือ วิชาพลศึกษาสร้างคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ คือสมบูรณ์ทั้งทางกายและทางจิต เมื่อเป็นดังนี้การปลุกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาให้กับนักเรียน จึงควรจัดอันดับความสำคัญไว้เป็นอันดับแรก ๆ ในการกำหนดจุดหมายของการศึกษาในทุกระดับควบคู่กันกับสัณฐานของการเรียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นผลการพัฒนาทางคานสติปัญญา และในเบื้องต้นของการปลุกฝังทัศนคติไม่ว่าจะเป็นทัศนคติในเรื่องใดก็ตาม การปลุกฝังจะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรถ้าผู้ที่จะดำเนินการปลุกฝังทัศนคติไม่ทราบถึงทัศนคติเดิมของผู้ที่เราจะไปปลุกฝัง

ในเรื่องนั้น ๆ เสียก่อนว่าเขาเหล่านั้นมีแนวโน้มของทัศนคติไปในแนวใด ดังนั้น การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางผลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 6 จึงนับได้ว่าเป็นการศึกษา เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อวิชาผลศึกษาของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นแนวทางที่กำลังจะก้าวขึ้นไปเป็นทรัพยากรบุคคลของชาติ ข้อมูลที่ได้นี้จะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุง ขบวนการของการ เรียนการสอนวิชาผลศึกษาในแต่ละระดับ ทั้งนี้เพื่อที่จะส่งเสริมหรือปรับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อวิชาผลศึกษาให้เหมาะสมและสัมพันธ์ต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียน

จากประสบการณ์ในการสอนในวิทยาลัยผลศึกษาของผู้วิจัยพบว่านักเรียน ที่มาสมัครเข้าเรียนในวิทยาลัยผลศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนต่ำ เช่น ในปีการศึกษา 2526 นักเรียนที่จบ ม.6 มาสมัครเข้าเรียนในวิทยาลัยผลศึกษา จังหวัดอ่างทอง ซึ่งอยู่ในเขตการศึกษา 6 และได้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียน ในวิทยาลัย จำนวน 240 คน พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ดังนี้

1. ระดับต่ำกว่า 1 มี 1 คน หรือร้อยละ 0.42
2. ระดับ 1.00 - 1.49 มี 111 คน หรือร้อยละ 46.25
3. ระดับ 1.50 - 1.99 มี 103 คน หรือร้อยละ 42.91
4. ระดับ 2.00 - 2.49 มี 22 คน หรือร้อยละ 9.17
5. ระดับ 2.50 - 3.00 มี 3 คน หรือร้อยละ 1.25

จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนในระดับต่ำ แสดงถึง ความล้มเหลวทางด้านการเรียนของนักเรียน

ปัญหาดังกล่าวจะส่งผลไปสู่คุณภาพของนักศึกษาที่เรียนอยู่ในวิทยาลัย ผลศึกษาแล้วจบการศึกษา ซึ่งจะเชื่อมโยงไปสู่การมีสมรรถภาพในด้านการปฏิบัติงานต่ำ และจะก่อให้เกิดปัญหาทางด้านการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

ซึ่งองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีหลายองค์ประกอบ
ทัศนคติเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากปัญหาและองค์ประกอบ
ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงอยากทราบว่า

ทัศนคติทางพลศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพื่อจะนำผลที่ได้ไปช่วยเหลือปรับปรุงสร้างเสริมประสิทธิภาพผลของทั้ง
กระบวนการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในวิชาการทั้งหมดให้สูงขึ้น ทำให้ผู้ที่จบการศึกษาตามหลักสูตร
เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีสมรรถวิสัยในการปฏิบัติงานและสามารถ
ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนทั้งหมดของนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขต
การศึกษา 6
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตการศึกษา 6
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบทัศนคติของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตการศึกษา 6 ที่มีต่อวิชาพลศึกษา
2. เพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายในเขตการศึกษา อันจะเป็นแนวทางสำหรับปรับปรุงกระบวนการเรียน
การสอนวิชาพลศึกษา และวิชาอื่น ๆ ให้ดียิ่งขึ้น

3. เป็นแนวทางให้ผู้นสนใจใฝ่หาการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษารั้วนี้เก็บข้อมูลจากนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษา
ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 381 คน
7 โรงเรียน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. เพศ

— ชาย

— หญิง

ตัวแปรตาม คือ

ทัศนคติทางพลศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในครั้งนี้นำมาจากมาตรวัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ
สุรศักดิ์ สุขเมธีวรกุล (สุรศักดิ์ สุขเมธีวรกุล 2525 : 78)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ละ
โรงเรียนได้จากคะแนนสอบปลายปี รวมทุกวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ในปีการศึกษา 2527 เป็นคะแนนที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา คือค่าเฉลี่ยของระดับคะแนน
วิชาพลศึกษาที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
และถือว่าทุกโรงเรียนมีมาตรฐานในการให้คะแนนที่เชื่อถือได้ และอยู่ในเกณฑ์

เกี่ยวกับความระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน
ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีจุดมุ่งหมาย
ในการศึกษาตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
และใช้ตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกของแต่ละคนอย่างแท้จริง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะ หมายถึง ความพร้อมแห่งสภาพอารมณ์และจิตใจ ผลักดัน
บุคคลให้เกิดปฏิกิริยาในอันที่จะแสดงความคิดเห็น พฤติกรรม ทักษะและความรู้สึก
โน้มน้าของจิตใจ ตอบสนองต่อสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทางใดทางหนึ่งอาจเป็นทาง
บวกหรือทางลบก็ได้ ซึ่งสืบเนื่องมาจากผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ของแต่ละ
บุคคล และปฏิกิริยาโน้มน้าเช่นนี้เป็นสิ่งที่ถาวรยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้

2. ทักษะทางพลศึกษา หมายถึง สภาพจิตใจหรือความรู้สึกนึกคิด
หรือความเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา
ที่นักเรียนมีประสบการณ์มาแล้วซึ่งอาจจะมีลักษณะในทางบวก (Positive)

เช่น ความชอบ ความนิยม ความศรัทธา ความสนใจ หรือลักษณะในทางลบ
(Negative) เช่น ความไม่ชอบ ไม่นิยม ไม่ศรัทธา ไม่สนใจ หรือความรู้สึก
เฉย ๆ ไม่ถึงกับนิยมชมชอบ หรือเกลียดชัง ซึ่งเรียกว่า "ทักษะคติแบบกลาง"

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ย
วิชาพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2526 ของนักเรียนหลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผ่านการเรียน
พ 001 หวงซามคาชาย พ 002 แชนคบอล พ 003 วอลเลย์บอล พ 004
เนตบอล พ 005 แบดมินตัน พ 006 คาบสองมือ พ 007 ฟล่อง พ 008 ศิลปะ
ป้องกันตัว พ 009 ฟุคบอล พ 0010 การบริหารกายประกอบดนตรี พ 0011
ยูโด พ 0012 ซอฟบอล พ 0013 กิจกรรมเข้าจังหวะ พ 0014 ฮอคกีส์นาม
พ 0015 ยิมนาสติก พ 0016 เซปักตะกร้อ พ 0017 เทนนิส พ 0018 วายน้า

พ 0019 กิจกรรมสำรวจทางพฤกษศาสตร์ของภาคต้นและภาคปลาย

4. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังเรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในเขตการศึกษา 6 และนักเรียนทุกคนได้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

5. เขตการศึกษา 6 หมายถึง เขตการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ มี 7 จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดอ่างทอง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดชัยนาทและจังหวัดสระบุรี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งหวังที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางดังต่อไปนี้

เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

กมลทิพย์ กิริชาติ (กมลทิพย์ กิริชาติ, 2519 : 26) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางกลไกของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษา 4 แห่ง จำนวน 180 คน ใช้แบบทดสอบความสามารถทางกลไกของร่างกายของแบร์โรว์ ซึ่งประกอบด้วยรายการต่าง ๆ 6 รายการ คือ ยืนกระโดดไกล ขว้างลูกบอลลอดห่วง วิ่งซิกแซก ส่งบอลกระทบแป้น ทุ่มน้ำหนัก 6 ปอนด์ วิ่ง 60 หลา ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้คะแนนเฉลี่ยทั้งภาคทฤษฎีและภาคกิจกรรมพลศึกษาพบว่า

1. ความสามารถทางกลไกของร่างกายมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถทางกลไกของร่างกายมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคกิจกรรมวิชาพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความสามารถทางกลไกของร่างกาย มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคกิจกรรมวิชาพลศึกษามีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โชสิต แจงสกุล (โชสิต แจงสกุล 2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา กับสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น โดยทำการศึกษากับนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 435 คน เครื่องมือที่ใช้วัดคือ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานนานาชาติ และแบบวัดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภชัย มั่นใจคน (ศุภชัย มั่นใจคน 2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษา ผลปรากฏว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับที่
2. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีคะแนนทักษะทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัดมีคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
4. นักเรียนในภาคเหนือกับภาคใต้มีคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
5. เกณฑ์ปกติวิสัยคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับ ที่มาก คือ ปานกลาง ถ้า และต่ำมาก จะมีคะแนนรวมทัศนคติทางพลศึกษา เรียงตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ 211.06 ขึ้นไป 191.32 - 221.05, 151.83 - 191.31, 132.09 - 151.82 และ ตั้งแต่ 132.08 ลงมา

อรุณ ทองใส (อรุณ ทองใส 2520 : 56) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญกับสายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 660 คน ปรากฏว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัย

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีลักษณะคล้ายกันในกลุ่มนักเรียนหญิง และ
รวมนักเรียนชายและหญิง มีระดับการศึกษาตอนปลายสายสามัญ และมีลักษณะตรงกัน
ในกลุ่มนักเรียนชายและรวมนักเรียนชาย หญิง มีระดับการศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา
และมีลักษณะคล้ายกัน เมื่อรวมนักเรียนชายและหญิงมีระดับการศึกษาตอนปลาย
อาชีวศึกษาและสายสามัญเข้าด้วยกัน และความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผล
สัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายและหญิงมีระดับการศึกษาตอนปลาย
สายสามัญ กับสายอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุภรัตน์ สุขสมนิต (สุภรัตน์ สุขสมนิต 2518 : บทคัดย่อ) ได้ทำ
การวิจัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนกับทักษะกิจกรรม
พลศึกษา จำนวน 106 คน ปรากฏว่า

1. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนกับ
คะแนนทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ และระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการ
เรียนกับคะแนนทดสอบทักษะการ เสร็จลูกสั้นของนักเรียนทั้งสอง โรงเรียนต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนกับ
คะแนนทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ และระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการ
เรียนกับคะแนนทดสอบ ทักษะการ เสร็จลูกสั้นของนักเรียนชายโรงเรียนวัดคอมริณ
หารารามต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนกับ
คะแนนทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ และระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน
กับคะแนนทดสอบทักษะการ เสร็จลูกสั้นของนักเรียนหญิง โรงเรียนวัดคอมริณหาราราม
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนกับ
คะแนนทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะของนักเรียนชายและหญิง โรงเรียน
สวนอนันต์ต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญที่ระดับ .01

5. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับคะแนนทดสอบทักษะการ เสริฟลูกสั้นของนักเรียนชายและหญิง โรงเรียนสวนอนันต์ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

เหตุที่ย อธิชาติพงษ์ (เหตุที่ย อธิชาติพงษ์ 2515 : 31 - 33) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบ ความรู้ในวิชาพลศึกษา กับทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนวิทยาลัยครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดพระนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมี 3 หมวด คือ หมวดความรู้ทั่วไปของนักเรียน หมวดความรู้ทั่วไปในวิชาพลศึกษา และหมวดทัศนคติพบว่า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ มีความรู้ในวิชาพลศึกษา ดีกว่านักเรียนฝึกหัดครู

2. ความแตกต่างระหว่างความรู้ที่มีต่อวิชาพลศึกษาของเพศชายและเพศหญิงของนักเรียนฝึกหัดครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพศชายดีกว่าเพศหญิงเล็กน้อย ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญเพศชายดีกว่าเพศหญิงมาก

3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ และนักเรียนฝึกหัดครู มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอีก 15 เปอร์เซ็นต์ ไม่แสดงความคิดเห็น และไม่ปรากฏกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติไปในทางลบ

6. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติ ในวิชาพลศึกษานั้นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ส่วนนักเรียนฝึกหัดครูมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารงานวิจัยต่างประเทศ

ชอร์และคอธส์ (Shaw and Coordts. 1960 : 620 - 630) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการออกกำลังกายและการมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เมื่อคริสต์ศักราช 1960 พบว่ามีความขัดแย้งหลายประการในการที่จะสรุปผลความสัมพันธ์และแสดงให้เห็นว่าไม่มีการวิจัยใด ๆ ที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของสมรรถภาพทางกายและสัมฤทธิ์ผลได้ชัดเจน

กรอส (Gross. 1965 : 5713 - 5714) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถภาพทางกาย ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะทางกลไก (Motor Educability) ความถนัดทางวิชาการ (Scholastic Aptitude) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Scholastic Achievement) ของนักเรียนระดับอุดมศึกษาพบว่า

1. สมรรถภาพทางกายไม่มีความสัมพันธ์กับความถนัดทางวิชาการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. สมรรถภาพทางกายมีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบ ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะทางกลไก
3. ทั้งสมรรถภาพทางกายและความสามารถในการเรียนรู้ทักษะทางกลไกในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากิจกรรมของพลศึกษา
4. ผลการทดสอบความถนัดทางวิชาการ สามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้แต่ใช้ทำนายสัมฤทธิ์ผลในกิจกรรมพลศึกษาไม่ได้

คักกลาส (Douglas. 1969 : 4371) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬาจากชนชาติ 4 ชาติ ประกอบด้วย ชาติแองโกล (Anglo) อินเดีย (Indian) นิโกร (Negro) และอเมริกัน - สเปน (America - Spain) ว่าในระหว่างเชื้อชาติจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผลปรากฏว่า

1. ผลการเรียนของกลุ่มที่ไม่ใช่นักกีฬา สูงกว่านักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในกลุ่มแองโกล นิโกร และอเมริกัน - สเปน

2. ในกลุ่มอินเดียน ผลการเรียนรู้ของนักกีฬาและไม่ใช่ นักกีฬาไม่แตกต่างกัน

3. ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ชาติ ผลการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มนักกีฬาและไม่ใช่ นักกีฬาไม่แตกต่างกัน

พีค็อก (Peacock. 1962 : 3510) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสัมฤทธิ์ผลทางการเคลื่อนไหว (Motor Achievement) กับสัมฤทธิ์ผลทางสติปัญญา (Mental Achievement) พบว่าไม่มีขอบการรองรับให้เห็นว่า เด็กมีความสามารถทางกลไกการเคลื่อนไหว (Motor Capacity) สูงมาแต่กำเนิด จะมีความสามารถทางสติปัญญา (Mental Capacity) สูงเช่นเดียวกัน

สโคลนิก (Skolnick. 1981 : 601 A - 602 A) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของกิจกรรมพลศึกษาที่มีต่อการเรียนของโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 88 คน และแบ่งกลุ่มตัวอย่าง เป็น 3 กลุ่ม จากนั้นทำการทดสอบครั้งแรกแล้ว แต่ละกลุ่มจะได้รับการฝึกเป็นเวลา 10 นาที ภายในโรงฝึกพลศึกษา เป็นเวลา 1 สัปดาห์ โดยมีวิธีการฝึกดังนี้

กลุ่มที่ 1 ฝึกการออกกำลังกายสร้างสมรรถภาพทางร่างกายขั้นพื้นฐาน

กลุ่มที่ 2 มีส่วนรวมในเกมส์พลศึกษา

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มภาพยนต์โดยภาพยนตร์

ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการวัดจากเครื่องมือ Language Usage and Mathematics Computation ซึ่งเป็นแบบทดสอบย่อยของแบบทดสอบทักษะขั้นพื้นฐานของไอโอวา ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเป็นคู่พบว่า กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มีประสิทธิภาพดีกว่ากลุ่มที่ 3 ในชั้นประถม 6 และพบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 2 จึงสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มที่มีกิจกรรมพลศึกษาจะมีประสิทธิภาพเท่ากันในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา

เฮฟเวอร์น (Heavern. 1971 : 4520) ได้วิจัยเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการพลศึกษาและกิจกรรมในเวลาว่างของแมชชีนโรงเรียนในเมืองนาซเรธ (Nacareth) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 528 คน ให้ตอบแบบสอบถามซึ่งมี 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ทดสอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา พบว่าในค่านทัศนคตินั้น เกือบทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในทางบวกมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ไม่ตัดสินใจ ไม่มีผู้ทดสอบคนใดที่มีทัศนคติไปในทางลบและจากความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติและกิจกรรมกีฬาพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานการศึกษา และอายุด้วย

ฮิลล์ (Hill. 1971 : 771) ได้วิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการพลศึกษาของ เด็กนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาในรัฐอาร์คันซอ (Arkansas) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 696 คน จาก 21 โรงเรียน และใช้แบบสอบถามของมาตราวัดทัศนคติของ เอ็ดจิงตัน

(Edgington Attitude Scale) สรุปว่าทัศนคติที่มีต่อการพลศึกษามีความสัมพันธ์กับการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษา ขนาดของโรงเรียนและชั้นเรียน เวลาที่จัดสอน คะแนนวิชาพลศึกษา ทักษะของนักเรียนจำนวนหน่วยกิตและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม

จะเห็นได้ว่าการศึกษาเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการที่จะพัฒนาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ใดทั้งนี้เพราะทัศนคติประกอบขึ้นจากความรู้ต่าง ๆ ที่เรียนมาเกี่ยวกับประสบการณ์นั้น ทัศนคติเป็นสภาวะทางจิตที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก เพราะเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางไว้ว่า ถ้าบุคคลประสบสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นก็จะมีท่าทีต่อสิ่งนั้น ๆ ในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง และจากเหตุผลจากงานวิจัยต่าง ๆ นี้แล้วผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา และมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า

1. ทักษะการฟังและการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตในระดับสูง
2. ทักษะการฟังและการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 6 มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตในระดับสูง
3. ทักษะการฟังและการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลาย จำนวน 381 คน เป็นนักเรียนชาย 233 คน นักเรียนหญิง 148 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ของภาคต้นปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 7 แห่ง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. สุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 6 ได้แก่ โรงเรียนในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดสระบุรี รวม 7 จังหวัด โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นพวกหรือชั้น (Stratified Random Sampling) รวม 7 โรงเรียน

2. สุ่มนักเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มจากตารางเลขสุ่ม จำนวน 381 คน เป็นชาย 233 คน และหญิง 148 คน ดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรทั้งหมด

จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน .6		รวม
		ชาย	หญิง	
ชัยนาท	ชัยนาทพิทยาคม	147	177	224
	อุทิศไพบูลย์ชนูปถัมภ์	100	67	167
	วัดสิงห์	81	74	155
	ครูประชาสรรค์	80	74	154
	สรรพยา	94	74	168
	หันคาพิทยาคม	58	39	97
	พระนครศรีอยุธยา จอนสุรางค์อุปถัมภ์	—	245	245
พระนครศรีอยุธยา	อยุธยาวิทยาลัย	292	90	382
	อยุธยาอนุสรณ์	113	91	204
	ท่าเรือนิคมยานุเคราะห์	95	72	167
	นครหลวง "อุดมวิทย์"	73	79	152
	บางบาล	36	26	62
	บางปะหัน	90	80	170
	บางปะอินราษฎร์เกราะ	83	60	143
	ผักไห่ "สุทธาประมุข"	52	41	93
	ภาชี สุนทรวิทยา	53	45	98
	มหาราชประชานันท์	16	15	31
เสนา	เสนา "เสนาประสิทธิ์"	62	65	127

178069

ตาราง 1 (ต่อ)

จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน .6		รวม
		ชาย	หญิง	
ลพบุรี	โคกกระเทียมมา	116	105	216
	พิบูลวิทยา	352	496	848
	โคกสำโรง	110	81	191
	หนองม่วงวิทยา	38	19	57
	ชัยบาดาลวิทยา	89	75	164
	ท่าม่วงวิทยาคาร	62	52	114
	บ้านหมี่วิทยา	142	126	268
	พัฒนานิคม	49	30	78
สระบุรี	พุแควิทยา	59	26	85
	สระบุรีวิทยาคม	158	240	398
	แก่งคอย	64	93	157
	บ้านหมอพัฒนาภูด	58	46	104
	สุธีร์วิทยา	76	116	192
	ประเทียบวิทยาทาน	47	29	76
	เสาไถวันวิทยา	72	77	149
	หนองแคสรีกิจพิทยา	62	47	109
สิงห์บุรี	สิงห์บุรี	161	226	387
	ท่าช้างวิทยาคาร	98	62	150
	บางระจันวิทยา	43	43	86

ตาราง 1 (ต่อ)

จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน.6		รวม
		ชาย	หญิง	
สิงห์บุรี	ศรีศักดิ์สุวรรณวิทยา	97	22	119
	พรหมบุรีรัชดาภิเษก	31	18	49
	อินทร์บุรี	117	90	207
อ่างทอง	สตรีอ่างทอง	43	92	135
	อ่างทองบัณฑิตโรจนวิทยาคม	119	87	206
	ราชสดีวิทยวิทยา	50	43	93
	ป่าโมกวิทยาคม	69	54	123
	โพธิ์ทองจินคามาณี	99	68	167
	วิเศษไชยชาญศูนย์ศรัทธาวิทยาคม	160	107	267
	อู่ไทยวิทยาคม	83	153	236
อุทัย	ทับทันอนุสรณ์	37	53	90
	หนองฉางวิทยา	116	117	233
	รวม	4,402	4,307	8,709

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจังหวัดและโรงเรียน

จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน .6		รวม
		ชาย	หญิง	
ชัยนาท	ชัยนาทพิทยาคม	23	21	44
พระนครศรีอยุธยา	อยุธยาวิทยาลัย	39	19	58
ลพบุรี	พิบูลวิทยาลัย	44	28	72
สระบุรี	สระบุรีวิทยาคม	39	24	63
สิงห์บุรี	สิงห์บุรี	39	19	58
อ่างทอง	อ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม	22	21	43
อุทัย	อุทัยวิทยาคม	22	21	43
	รวม	233	148	381

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นมาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ สุรศักดิ์ สมเมธีวรกุล มีรายละเอียดของมาตรวัดดังนี้

1. ค่าอำนาจจำแนกของข้อความทดสอบโดยค่าที (t - test) ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แบบเทคนิค 27 เปอร์เซนต์ มีค่าตั้งแต่ 1.88 ถึง 7.08 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. ความเชื่อมั่นของมาตรวัดทัศนคติด้านบวกโดยวิธีแบ่งครึ่งข้อคู่ ข้อคู่มีค่า .91

3. มาตรวัดทัศนคติด้านบวกนี้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 ท่าน

4. มาตรการทัศนคติฉบับนี้มีความเที่ยงตรงตามสภาพปัจจุบัน โดยการทดสอบค่าที่ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (สุรศักดิ์ ศุภเมธีวรกุล 2525 : บทคัดย่อ)

ลักษณะของมาตรการ มาตรการทัศนคตินี้มีจำนวน 38 ข้อ เป็นข้อความประเภทนิมิตจำนวน 19 ข้อ และข้อความประเภทนิเสธจำนวน 19 ข้อ ถึงรายละเอียดในภาคผนวก

ผู้วิจัยนำมาตรการไปทดลองใช้ (Try - Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 30 คน ของโรงเรียนพรหมบุรีรัชดาภิเษก อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น = .80

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่
2. ผู้วิจัยนำหนังสือตาม 1. ส่งไปยังผู้อำนวยการ หรืออาจารย์ใหญ่ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนัดหมาย วัน เวลา ที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล
3. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างควยตนเอง
4. เก็บคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด ผลสัมฤทธิ์วิชาพลศึกษา โดยขอคัดลอกกระดาษคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด และวิชาพลศึกษา ของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละภาคเรียนของปีการศึกษา 2527 จากแผนกทะเบียนของทุกโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมากำหนดค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคน นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้จากการสอบวัดทัศนคติทางพลศึกษาของแต่ละคน เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาการอยละของข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ
2. นำมาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษาทุกฉบับ มาตรวจให้คะแนน โดยให้ค่าคำตอบ ตามอัตราการประเมินค่า (Rating - Scale) 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ในแต่ละข้อ โดยให้ความหมายค่าตัวเลขดังต่อไปนี้

ขอความประเภณีมาให้คะแนนดังนี้

เห็นควมมากที่สุด	ได้	6	คะแนน
เห็นควมมาก	ได้	5	คะแนน
เห็นควม	ได้	4	คะแนน
ไม่เห็นควม	ได้	3	คะแนน
ไม่เห็นควมมาก	ได้	2	คะแนน
ไม่เห็นควมมากที่สุด	ได้	1	คะแนน

ขอความประเภณีเสียให้คะแนนดังนี้

เห็นควมมากที่สุด	ได้	1	คะแนน
เห็นควมมาก	ได้	2	คะแนน
เห็นควม	ได้	3	คะแนน
ไม่เห็นควม	ได้	4	คะแนน
ไม่เห็นควมมาก	ได้	5	คะแนน
ไม่เห็นควมมากที่สุด	ได้	6	คะแนน

3. นำคะแนนของแต่ละข้อของแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. หากความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด ตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Method)

5. หากความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาตามวิธีของ เพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Method)

6. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 6 โดยใช้สถิติแบบค่าที (Z - test)

7. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ตารางสำเร็จ ที่ระดับ .05

8. หาเกณฑ์ปกติวิสัยของทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 6 โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นเกณฑ์ และแต่ละช่วงทางของคะแนนเท่ากับ 1 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สูตร (Ferguson. 1981 : 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	X	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สูตร (Ferguson. 1981 : 65)

$$S = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	X^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ประกอบ กรรณสูตร 2517 : 106)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนทัศนคติ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พลศึกษา
$\sum X, \sum Y$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนทัศนคติและ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา
$\sum X^2, \sum Y^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทัศนคติ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลศึกษาตามลำดับ
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
(Test of Significance) โดยใช้ตารางสำเร็จ

5. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ประกอบ กรรณสูตร
2517 : 89)

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ Z	แทน	ค่าที่ได้จากการเปรียบเทียบทัศนคติ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
s^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	คนในกลุ่มตัวอย่าง

6. เหน็ดที่ศนคคททางพลศคษาของนักรเรียนมัธยมศคษาตอนปลาย มคคังนค
มากกว่า $\bar{X} + 2SD$	คคมาก	
มากกว่า $\bar{X} + 1SD$	คค $\bar{X} + 2SD$	คค
ระหว่าง $\bar{X} \pm 1SD$	ปานกลาง	
นอยกว่า $\bar{X} - 1SD$	คค $\bar{X} - 2SD$	คค
นอยกว่า $\bar{X} - 2SD$	คคมาก	

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ไ้รวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งการแปลความหมายประกอบ ใ้เสนอเป็นตอน ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว
SD	แทน	ค่าของการกระจายของคะแนน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
Z	แทน	ค่าเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติทางพลศึกษา ระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย
N	แทน	จำนวนนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายในการศึกษาครั้งนี้
ครั้งนี้ มีดังนี้

1. การรายละเอียดของข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ
2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 2.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาในขอความประ เภทนิมาน
 - 2.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาในขอความประ เภทนิเศร
3. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์
ทางการ เรียน

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษา กับคะแนน
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน เขต
การศึกษา 6

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษา กับคะแนน
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนทั้งหมดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน เขตการศึกษา 6

4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียน
ชายกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน เขตการศึกษา 6

5. เกณฑ์ของคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายใน เขตการศึกษา 6

1. การร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

ตาราง 3 แสดงการร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

รายการ	จำนวน		จำนวน	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ผู้ตอบมาตราวัด				
ชอบ เล่นกีฬา	184	119	80.70	77.18
ไม่ชอบ เล่นกีฬา	10	15	4.39	9.80
เคย เป็นนักกีฬา	75	51	30.89	33.33
ชอบดูกีฬา	150	127	65.78	83.01
ผู้ปกครอง				
ชอบดูกีฬา	137	118	60.09	77.12
ชอบ เล่นกีฬา	20	19	8.77	12.42
สนับสนุนให้ทาน เล่นกีฬา	76	60	33.33	39.22

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน		จำนวน	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
กิจกรรมที่ประกอบในเวลาว่าง				
กีฬา	151	54	66.63	35.29
การเกษตร	24	11	10.53	7.19
อ่านหนังสือ	103	118	45.18	77.12
ไปเที่ยว	80	47	35.09	30.72
การเรียนวิชาพลศึกษา				
ชอบ	196	147	85.96	94.12
ไม่ชอบ	25	29	10.96	18.95
ผลการเรียนวิชาพลศึกษา				
ดีมาก	26	6	11.40	3.92
ดี	124	68	54.39	44.44
ปานกลาง	67	79	29.39	51.63
ไม่ดี	5	12	2.19	7.84
อายุเฉลี่ย (ปี)			17.61	17.50

จากตาราง 3 แสดงว่าผู้ตอบมาตรวัดที่เป็นนักเรียนชายชอบเล่นกีฬามีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 80.70 ผู้ตอบมาตรวัดที่เป็นนักเรียนหญิงชอบเล่นกีฬามีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 นักเรียนชายไม่ชอบเล่นกีฬามีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.39 นักเรียนหญิงไม่ชอบเล่นกีฬามีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 มีนักเรียนชายที่เคยเป็นนักกีฬามีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 32.89

นักเรียนหญิง เคยเป็นนักกีฬาจำนวน 51 คนคิดเป็นร้อยละ 33.33 นักเรียนชาย ชอบดูกีฬามีจำนวน 150 คนคิดเป็นร้อยละ 65.78 นักเรียนหญิงชอบดูกีฬามีจำนวน 127 คนคิดเป็นร้อยละ 83.01

ผู้ปกครองของนักเรียนชายชอบดูกีฬามีจำนวน 137 คนคิดเป็นร้อยละ 60.09 ผู้ปกครองของนักเรียนหญิงชอบดูกีฬามีจำนวน 118 คนคิดเป็นร้อยละ 77.12 ผู้ปกครองของนักเรียนชายสนับสนุนให้นักเรียนเล่นกีฬามีจำนวน 76 คนคิดเป็นร้อยละ 33.33 ผู้ปกครองของนักเรียนหญิงสนับสนุนให้นักเรียนเล่นกีฬามีจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 39.22 ผู้ปกครองของนักเรียนชายชอบเล่นกีฬามีจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 8.77 และผู้ปกครองของนักเรียนหญิงชอบเล่นกีฬามีจำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 12.42

กิจกรรมที่ประกอบในเวลาว่างในคานกีฬา นักเรียนชายชอบเล่นกีฬามีจำนวน 151 คนคิดเป็นร้อยละ 66.23 และมีนักเรียนหญิงชอบเล่นกีฬามีจำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 34.29 ในด้านการเกษตรนักเรียนชายใช้เวลาว่างในการเกษตร 24 คนคิดเป็นร้อยละ 10.53 นักเรียนหญิงใช้เวลาว่างในการเกษตรมีจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 7.19 ในด้านการอ่านหนังสือนักเรียนชายใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือมีจำนวน 103 คนคิดเป็นร้อยละ 45.16 นักเรียนหญิงใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือมีจำนวน 118 คนคิดเป็นร้อยละ 77.12 ส่วนในการเดินทางไปเที่ยวนักเรียนชายชอบใช้เวลาว่างไปเที่ยวมีจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 35.09 และนักเรียนหญิงใช้เวลาว่างไปเที่ยวมีจำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 30.72

การเรียนพลศึกษา นักเรียนชายชอบเรียนพลศึกษามีจำนวน 196 คนคิดเป็นร้อยละ 85.96 นักเรียนหญิงชอบเรียนพลศึกษามีจำนวน 144 คนคิดเป็นร้อยละ 94.12 และมีนักเรียนชายที่ไม่ชอบเรียนพลศึกษามีจำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 10.96 นักเรียนหญิงที่ไม่ชอบเรียนพลศึกษามีจำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 18.95

ผลการเรียนวิชาพลศึกษา นักเรียนชายมีผลการเรียนพลศึกษาดีมาก มีจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 11.40 นักเรียนหญิงมีผลการเรียนพลศึกษาดีมาก 6 คนคิดเป็นร้อยละ 3.92 นักเรียนชายมีผลการเรียนพลศึกษาที่มีจำนวน 124 คนคิดเป็นร้อยละ 54.39 นักเรียนหญิงมีผลการเรียนพลศึกษาที่มีจำนวน 68 คนคิดเป็นร้อยละ 44.44 นักเรียนชายมีผลการเรียนพลศึกษาปานกลาง มีจำนวน 67 คนคิดเป็นร้อยละ 29.39 นักเรียนหญิงมีผลการเรียนพลศึกษาปานกลางมีจำนวน 79 คนคิดเป็นร้อยละ 51.63 นักเรียนชายมีผลการเรียนพลศึกษาไม่ดีมีจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 2.19 มีนักเรียนหญิงมีผลการเรียนพลศึกษาไม่ดีมีจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 7.84

อายุเฉลี่ยของผู้ตอบมาตราวัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 6 มีอายุเฉลี่ย 17.6 ปี นักเรียนหญิงมีอายุเฉลี่ย 17.50

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาในขอความประ เภทนิมาน

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาในขอความประ เภทนิมาน

ข้อความที่เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา	$\bar{X}$	SD
พลศึกษาส่งเสริมให้นักเรียน เข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย	4.87	1.05
พลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้เกิดความสามัคคี	4.86	0.98
ความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬาฝึกหัดได้ในวิชาพลศึกษา	4.86	0.98
การ เรียนรู้กติกา เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในวิชาพลศึกษา	4.84	0.90

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อความที่เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา	$\bar{X}$	SD
พลศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาการและความเจริญ เติบโตของนักเรียน	4.80	0.99
พลศึกษาช่วยสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ นักเรียน	4.69	0.92
พลศึกษาช่วยให้มีโอกาสสร้างมิตร กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักการตัดสินใจ	4.69	1.30
ไ้รวดเร็วและกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง	4.67	0.97
ความรู้จากการเรียนกีฬาในวิชาพลศึกษาช่วย ให้นักเรียนเป็นผู้ที่	4.56	1.04
พลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน ทักษะที่ได้จากการเรียนพลศึกษามีคุณค่าแก่ชีวิต	4.53	0.97
และสังคม	4.47	0.86
ความอดทน การเชื่อฟังและการยอมรับสิทธิของ ผู้อื่นเรีนรู้ได้จากวิชาพลศึกษา	4.42	1.03
กีฬาประเภทบุคคลในวิชาพลศึกษาสามารถใช้ให้ เป็นประโยชน์ในชีวิตภายนอกได้	4.29	0.90
โปรแกรมพลศึกษาควร เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความ ซาบซึ้งในกีฬา	4.13	0.95
พลศึกษาช่วยส่งเสริมทางค่านิยมรวมจรรยา	4.11	0.96
พลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร	3.91	1.30
พลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในทุกระดับชั้น	3.89	1.34
การเรียนพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 คาบหรือ 2 คาบ นั้นไม่เป็นการเพียงพอ	3.84	1.30
ควรมีการสอบขอเรียนในวิชาพลศึกษา	2.97	1.32

จากตาราง 4 จะเห็นว่านักเรียนเห็นด้วยมากในข้อความประเภทนิมิต คือพลศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย พลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้เกิดความสามัคคี ความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬาดีอีกด้วยในวิชาพลศึกษา การเรียนรู้อีกเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในวิชาพลศึกษา พลศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาการและความเจริญเติบโตของนักเรียนพลศึกษาช่วยสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้นักเรียน และข้อที่นักเรียนมีความเห็นด้วยน้อยที่สุดในประเภทนิมิตคือ ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาพลศึกษา

2.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ที่มีต่อวิชาพลศึกษาในข้อความประเภทนิเสธ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาในข้อความประเภทนิเสธ

ข้อความเกี่ยวกับพลศึกษา	$\bar{X}$	SD
พลศึกษาควรยกเลิกไปจากหลักสูตรของโรงเรียน	5.01	1.09
พลศึกษาไม่ช่วยเสริมสร้างให้ร่างกายเกิดความแข็งแรง	5.01	1.09
นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนพลศึกษา	4.93	1.23
ความร่วมมือเป็นสิ่งไม่จำเป็นในกิจกรรมพลศึกษา	4.75	1.35
การออกกำลังกายมีความสำคัญเพียงเล็กน้อยในการรักษาสุขภาพ	4.70	1.16
พลศึกษาไม่ควรเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา	4.71	1.11
การเรียนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นการเสียเวลาเปล่าประโยชน์	4.66	1.01

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อความเกี่ยวกับพลศึกษา	$\bar{X}$	SD
พลศึกษาเป็นวิชาไม่สมเหตุผล	4.61	0.95
พลศึกษาเป็นวิชาที่หนักเกินไป	4.48	0.92
พลศึกษาไม่ใช่เป็นส่วนสำคัญของการศึกษา	4.41	1.03
พลศึกษามีความสำคัญไม่เท่าวิชาอื่น	4.25	1.01
พลศึกษาไม่ส่งเสริมมาตรฐานความประพฤติที่พึงปรารถนา	4.23	0.92
กิจกรรมในโครงการพลศึกษาช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายได้เพียงเล็กน้อย	4.21	0.89
พลศึกษามีคุณค่าสามารถนำไปใช้ได้เพียงเล็กน้อย	4.21	0.89
การเดินระยะไกลน่าจะใช้แทนการเรียนพลศึกษาได้อย่างดี	4.02	1.20
การพลศึกษาเป็นอันตรายแก่นักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ	3.97	1.14
ส่วนใหญ่การเรียนพลศึกษาเหมาะสมสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ทางร่างกาย	3.90	1.22
การเรียนพลศึกษาไม่ควรมีการให้คะแนน	3.67	1.35
การพลศึกษาควรเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.15	1.37

จากตาราง 5 จะเห็นว่ามีความเห็นนักเรียนไม่เห็นด้วยในข้อความประเภ
 นิเสธคือ พลศึกษาควรยกเลิกไปจากหลักสูตรของโรงเรียน พลศึกษาไม่ช่วย
 สร้างเสริมให้ร่างกายเกิดความแข็งแรงนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้น
 ไม่ต้องเรียนพลศึกษา การออกกำลังกายมีความสำคัญเพียงเล็กน้อยในการรักษา

สุขภาพ การเรียนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ และขอความที่นักเรียนเห็นควายน้อยที่สุดในประเภทนี้เสียคือ การพลศึกษาควรเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

ตาราง 6 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

ความสัมพันธ์ระหว่าง	จำนวนนักเรียน N	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ r
ทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด	381	.0451

$$* P > .05 \quad (r = .098)$$

จากตาราง 6 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 มีค่า = .0451 แสดงว่าคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดไม่สัมพันธ์กันที่ระดับ .05

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

ตาราง 7 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

ความสัมพันธ์	จำนวนนักเรียน N	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ r
ทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา	381	.0697

$$* P > .05 \ (r = .098)$$

จากตาราง 7 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 มีค่า = .0697 แสดงว่าคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาไม่สัมพันธ์กันที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

ตาราง 8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนชาย
และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

เพศ	ค่าเฉลี่ย	DF	Z
ชาย	4.3790	379	.57
หญิง	4.3502		

$$* P > .05 (Z = 1.96)$$

จากตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติทางพลศึกษา
ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6
ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 มีทัศนคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

5. เกณฑ์ของคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายในเขตการศึกษา 6

ตาราง 9 เกณฑ์ของคะแนนทัศนคติทางผลึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายในเขตการศึกษา 6

คะแนนรวมทัศนคติทางผลึกษา	ระดับทัศนคติ	ร้อยละ
ตั้งแต่ 203 ขึ้นไป	ดีมาก	4.20
185 - 202	ดี	12.07
148 - 184	ปานกลาง	70.87
129 - 147	ต่ำ	11.02
ตั้งแต่ 128 ลงมา	ต่ำมาก	1.84

จากตาราง 9 จะเห็นว่าคะแนนทัศนคติทางผลึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ในระดับ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีคะแนนรวมทัศนคติทางผลึกษาเรียงตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ 203 ขึ้นไป ดีมาก, 158 - 202 คือดี, 148 - 184 คือปานกลาง, 129 - 147 คือต่ำ, ตั้งแต่ 128 ลงไป คือต่ำมาก และมีนักเรียนที่มีทัศนคติต่อวิชาผลึกษา ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 4.20 คือคิดเป็นร้อยละ 12.07 ปานกลางคิดเป็นร้อยละ 70.87 ต่ำคิดเป็นร้อยละ 11.02 และต่ำมากคิดเป็นร้อยละ 1.84

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาดังความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษา กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดของนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6
2. เพื่อศึกษาดังความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษา กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6
3. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 381 คน เป็นนักเรียนชาย 233 คน นักเรียนหญิง 148 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ของภาคต้นปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกองมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจำนวน 7 แห่ง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. สุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 6 ได้แก่ โรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดสระบุรี รวม 7 จังหวัด โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบ แบ่งเป็นพวกหรือชั้น (Stratified Random Sampling) รวม 7 โรงเรียน

2. สุ่มนักเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มจากการวางเลขสุ่มจำนวน 381 คน เป็นชาย 233 คน และหญิง 148 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ เป็นมาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของสุรศักดิ์ ศุภเมธีวรกุล มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปของผู้ถูกทดสอบมีลักษณะปลายเปิดและปลายปิด

ตอนที่ 2 เป็นเรื่องทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา มีลักษณะตามแบบของ **Likert - type** ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 6 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยมาก ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นเรื่องความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา มีลักษณะเป็นปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนในเขตการศึกษา 6 และไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และได้มาตรวัดกลับมาทั้งหมด โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1. หาค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ
2. หาคะแนนของแต่ละข้อของแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Method)
4. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Method)
5. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 โดยใช้สถิติที (Z - test)
6. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Test of Significance) โดยใช้ตารางสำเร็จที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

1. ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา
 - 1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เห็นด้วยมากในข้อความประเภทนี้มากที่สุด คือ พลศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย พลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้เกิดความสามัคคี ความมีน้ำใจนักกีฬาฝึกหัดได้ในวิชาพลศึกษา การเรียนรูกรูทีกาเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในพลศึกษาพลศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาการและความเจริญเติบโตของนักเรียน

พลศึกษาช่วยสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้นักเรียน พลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีโอกาสสร้างมิตรภาพกิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักคิดสิ่งใจที่รวดเร็วและกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ความรู้จากการเรียนกีฬาในพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเป็นผู้ที่กล้าพลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกัน ทักษะที่ได้จากการเรียนพลศึกษามีคุณค่าแก่ชีวิตและสังคม ความอดทน การเชื่อฟังและการยอมรับสิทธิของผู้อื่นเรียนรู้ได้จากวิชาพลศึกษา กีฬาประเภทบุคคลในพลศึกษาสามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตภายหลังได้ โปรแกรมพลศึกษาควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความซาบซึ้งในกีฬา พลศึกษาช่วยส่งเสริมทางด้านศีลธรรมจรรยา พลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร พลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในทุกระดับชั้น การเรียนพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบ นั้นไม่เป็นการเพียงพอ ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาพลศึกษา

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เห็นด้วยมากในข้อความประเภทนี้เชื่อกันนี้ คือ พลศึกษาควรยกเลิกไปจากหลักสูตรของโรงเรียน พลศึกษาไม่ช่วยเสริมสร้างให้ร่างกายแข็งแรง นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา ความร่วมมือเป็นสิ่งไม่จำเป็นในกิจกรรมพลศึกษา พลศึกษาไม่ควรเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา การออกกำลังกายมีความสำคัญเพียงเล็กน้อยในการรักษาสุขภาพ การเรียนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นการเสียเวลาเปล่าประโยชน์ พลศึกษาเป็นวิชาที่ไม่สมเหตุผล พลศึกษาเป็นวิชาที่หนักเกินไป พลศึกษาไม่ใช่เป็นส่วนสำคัญของการศึกษา พลศึกษามีความสำคัญไม่เท่าวิชาอื่น พลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมมาตรฐานความประพฤติที่พึงปรารถนา กิจกรรมในโครงการพลศึกษาช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายได้เพียงเล็กน้อย พลศึกษามีคุณค่าที่สามารถนำไปใช้ได้เพียงเล็กน้อย การเกินระยะไกลน่าจะใช้แทนการเรียนพลศึกษาได้อย่างดี พลศึกษาเป็นอันตรายแก่นักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ ส่วนใหญ่การเรียนพลศึกษาเหมาะสำหรับผู้ที่มีการสวรรถทางร่างกาย การเรียนพลศึกษาไม่ควรมีการให้คะแนนพลศึกษาควรเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

กล่าวโดยสรุปว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ส่วนใหญ่มีคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาในข้อความประเภณีมาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก และมีคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในข้อความประเภณีเสวยอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เห็นด้วยมาก อาจกล่าวได้ว่านักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่

3. ผลการหาความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

3.1 ทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด

3.2 ทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

ทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่แตกต่างกัน

5. เกณฑ์คะแนนทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ในระดับดีมากคือ คะแนนตั้งแต่ 203 ขึ้นไป ดีคือคะแนน 185 - 202 ปานกลาง คือคะแนน 184 - 148 ค่ำคือคะแนน 129 - 147 และต่ำมากคือคะแนนตั้งแต่ 128 ลงมา

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 จะได้นำมาพิจารณาถึงต่อไปนี้คือ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อข้อความประเภณีมาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก และมีทัศนคติต่อข้อความประเภณีเสวยอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วยมาก จึงถือว่า

ทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา และข้อที่นักเรียนมีค่าเฉลี่ยทัศนคติสูงสุดได้แก่ พระภิกษุสงฆ์ เสริมให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย แสดงว่านักเรียนเห็นว่าพลศึกษามีความสำคัญต่อการออกกำลังกาย และข้อที่นักเรียนมีค่าเฉลี่ยทัศนคติสูงอีกข้อหนึ่งคือ พลศึกษาคควรยกเลิกออกจากหลักสูตรของโรงเรียน เป็นข้อความประเพณีพิเศษแสดงว่านักเรียนมีความเห็นว่า ไม่ต้องการยกเลิกวิชาพลศึกษาออกจากหลักสูตรของโรงเรียน นักเรียนมองเห็นความสำคัญของพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลส่วนตัวที่ว่านักเรียนชายร้อยละ 85.96 และนักเรียนหญิงร้อยละ 94.12 ชอบเรียนพลศึกษา และความเห็นดังกล่าวตรงกับความมุ่งหมายข้อ 4 ข. ของแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2503 ที่ว่า ในการจัดการศึกษานั้นจะต้องมีการเรียนพลศึกษาคด้วย เพื่อให้นักเรียนจะได้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจกับทั้งมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 5) ส่วนข้อที่นักเรียนมีทัศนคติต่ำที่สุดได้แก่ ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาพลศึกษา ซึ่งนักเรียนไม่เห็นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนเห็นว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นไปในทางปฏิบัติ เป็นวิชาที่ให้ความสนุกสนานไม่เครียดเหมือนกับการเรียนวิชาอื่น ๆ จึงไม่ต้องการสอบข้อเขียน ซึ่งเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง ครูควรชี้แจงให้นักเรียนได้เข้าใจถึงความสำคัญของการสอบข้อเขียน เพื่อให้นักเรียนได้มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ถูกต้องและเป็นไปตามหลักการวัดผลที่ว่า ต้องวัดผลตามวัตถุประสงค์ของวิชาที่ทั้งไว้ ซึ่งในการวัดผลในวิชาพลศึกษาต้องวัด 5 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ความเข้าใจในทักษะการกีฬา อาจวัดโดยการสอบข้อเขียน
2. ด้านทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา
3. ด้านทักษะของการกีฬา
4. ด้านสมรรถภาพทางกาย
5. ด้านสังคม หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน

(วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ 2523 : 158 - 159)

จากการศึกษาพบว่า ในกรณีที่นักเรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษานั้น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ

- ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เมื่อนักเรียนรู้ถึงคุณค่าและประโยชน์ก็จะชอบและใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่อไป

- ความสำเร็จในทักษะต่าง ๆ ในกิจกรรมนั้น ๆ นักเรียนที่มีความสำเร็จ ก็มักจะชอบที่จะนำทักษะนั้น ๆ มาใช้ออกกำลังกายในยามว่าง ในขณะที่เด็กบางคนที่ไม่ประสบความสำเร็จก็ไม่สนใจที่จะเรียนหรือฝึกฝนต่อไป ซึ่งมีผลต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาด้วย

- ประเภทของกิจกรรมที่จัดสอนในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ถ้าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจและชอบ นักเรียนก็จะใช้กิจกรรมนั้นในการฝึกซ้อมหรือใช้ออกกำลังกาย ดังผลการวิจัยของ ฮอจจาติ (Hojjati. 1980 : 982 - A) ที่พบว่าในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา ที่แตกต่างกัน นักเรียนก็จะมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่แตกต่างกัน

- ปัจจัยอื่น ๆ เช่นตัวครูสอน วิธีการสอน สถานที่เรียนอุปกรณ์และแผนวิชาพลศึกษา ฯลฯ ก็มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาพลศึกษา ดังผลการวิจัยของ ฮิล (Hill. 1971 : 771 A) ซึ่งพบว่า ตัวครูสอน ขนาดของชั้นเรียน เวลาที่สอนพลศึกษา และแผนวิชาพลศึกษา มีผลต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา นอกจากนี้ผู้ปกครองก็เป็นปัจจัยที่สำคัญ ถ้าผู้ปกครองชอบเล่นกีฬาและสนับสนุนทางด้านการกีฬาแก่นักเรียน ก็อาจมีผลทำให้บุตรหลานชอบเล่นกีฬา และจะมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ดีขึ้นได้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 มีทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาไม่สัมพันธ์กันที่ระดับ .05 ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้แสดงว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา อาจได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาคำ และในทางอ้อมเกี่ยวกับผู้ที่มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาอาจได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น ลักษณะวิชา การประเมินผล จำนวนหน่วยกิต เวลาเรียนทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม อายุ ความถนัด ความสนใจ สภาพร่างกาย สังคมและสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูผู้สอนอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก ตลอดจนการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ของโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญทำให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา และอาจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาคำได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรุณ ทองใส (อรุณ ทองใส 2521 : 30) ได้วิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษามันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ -0.0695 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ เจตนคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษามันน้อย และเป็นในลักษณะกลับกันอย่างไรก็ดีไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้ที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามันอาจได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษามันต่ำ นั่นคือ เจตนคติมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษามันน้อย หฤทัย อภิชาติพงษ์ (หฤทัย อภิชาติพงษ์ 2515 : 31 - 33) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความรู้ในวิชาพลศึกษากับทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนฝึกหัดครูประเภทนี้บัณฑิตวิชาการศึกษา กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดพระนคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนฝึกหัดครูมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างความรู้และทัศนคติทางพลศึกษา

ในปัจจุบันที่เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรมักไม่สนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน และประกอบกับจำนวนครูมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์น้อย ไม่มีงบประมาณขาดเครื่องอำนวยความสะดวก และผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญสนับสนุนเท่าที่ควร ดังที่ไพฑูริย์ จัยสิน (ไพฑูริย์ จัยสิน 2513 : 88 - 94) กล่าวไว้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษามาก ไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของวิชานี้ ยิ่งบางโรงเรียนส่งเสริมการแข่งขันกีฬากายนอกโดยหวังชัยชนะเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียนโดยจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬากายในออกหรือจัดให้มีแค่น้อย ซึ่งเป็นการจัดให้นักเรียนกลุ่มน้อยไม่ได้จัดให้นักเรียนทุกคนหรือนักเรียนส่วนมาก ทำให้ไม่สามารถพัฒนาหรือปรับปรุงสภาพจิตใจ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การประพฤติตนอยู่ภายใต้กฎระเบียบชอบยังกับควมมีวินัยให้ดีขึ้นได้ ผลก็คือ เกิดการทะเลาะวิวาทกันระหว่างนักเรียนทางโรงเรียน อันมีสาเหตุจากการแข่งขันกีฬาเพื่อหวังการชนะหรือมีชื่อเสียง ทำให้นักเรียนส่วนมากไม่ชอบและไม่อยากเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา ทำให้เกิดมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา แต่เมื่อหลักสูตรกำหนดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคนต้องเรียนก็สามารถเรียนได้ และในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาชั้นพื้นฐานในอันที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นการศึกษาเพื่ออาชีพ วิชาพลศึกษาไม่ได้นำไปใช้ในการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อโดยตรง (ยกเว้นผู้สอบเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพลศึกษา) ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เล็งเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา แต่เมื่อหลักสูตรกำหนดให้ทุกคนต้องเรียนวิชาพลศึกษาอย่างน้อย 1.5 หน่วยกิตจึงจะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้นนักเรียนจึงจำเป็นต้องเรียนและเมื่อเรียนก็สามารถเรียนกิจกรรมทางพลศึกษาได้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากความเหมาะสมทางร่างกาย ทักษะพื้นฐาน หรือประสบการณ์เดิม และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ มาสนับสนุน

ลักษณะวิชา การประเมินผล จำนวนหน่วยกิต และเวลาเรียนก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาน้อย เพราะวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้น นั้นในเรื่องกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย การออกกำลังกายโดย โดยหลักสูตรมัธยมศึกษาที่กำหนดให้เรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ ในแต่ละภาคเรียน ซึ่งการประเมินผลการเรียนพลศึกษาตามระเบียบการประเมินผล ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 โดยให้ความสำคัญของวิชาพลศึกษา เท่ากับ 0.5 หน่วยกิตเท่านั้นคือวิชา เมื่อลักษณะวิชา การประเมินผล จำนวน หน่วยกิตและเวลาเรียนเป็นอย่างนี้ ก็ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่าง พลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่าในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขต การศึกษา 6 ทัศนคติทางพลศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลศึกษา แสดงว่า การจัดกิจกรรมพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ไม่เหมาะสมและไม่สามารถสร้างทัศนคติที่ดีให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงหลักสูตรของวิชา พลศึกษาให้มากขึ้น ให้มีเวลาเรียนมากขึ้น มีค่าของหน่วยกิตมากขึ้น กำหนดวิธี การประเมินผลที่วัดได้ถูกต้องแน่นอนตรงจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำ ความรู้ความเข้าใจที่ได้รับไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้เต็มที่
2. ในการปลูกฝังทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาควร เริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพราะการปลูกฝังที่ดีในเด็กเริ่มตั้งแต่แรกนั้นย่อมดีกว่าการแก้ไขทัศนคติที่ไม่ดี ของนักเรียนในภายหลัง
3. ควรศึกษาถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. ผู้บริหารโรงเรียนในเขตการศึกษา 6 ควรให้การสนับสนุนวิชา พลศึกษาให้มากขึ้น

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนทั้งหมดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้พบว่าในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 พบว่าทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดไม่สัมพันธ์กันที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าผู้ที่ทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา อาจได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดต่ำ และในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาอาจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดสูงและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุนารี, ศันสนีย์ (สุนารี, ศันสนีย์ 2517 : 30) ได้วิจัยพบว่าการความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เท่ากับ .057 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการคะแนนสมรรถภาพทางกาย และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กันเช่นเดียวกับงานวิจัยที่ สุนารี, ศันสนีย์ อ้างถึง Hart and Shay (สุนารี, ศันสนีย์ 2515 : 30) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับผลสัมฤทธิ์ทางกายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันโดยตรงส่วนงานวิจัยของ วรศักดิ์, เพ็ชรชอบ, อนันต์, อัครฐ และ ศิลปชัย สุวรรณาคา (วรศักดิ์, เพ็ชรชอบ และคณะ 2513 : 45) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายและบุคลิกภาพทางกาย และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาของไทย พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างสมรรถภาพทางกาย กับบุคลิกภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของไทยอย่างไรก็ตามยังมีงานวิจัยที่สนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่นการศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำซึ่ง วัชนา พุ่มเล็ก (วัชนา พุ่มเล็ก 2512 : 40) ได้วิจัย

พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการเรียนสูง และกลุ่มที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ทั้งสองกลุ่มมีปัญหาทางกายภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีปัญหาสุขภาพน้อยกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ชอว์ และ คอร์ดส์ (Shaw and Coords. 1960 : 620 - 630) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการออกกำลังกาย และการมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เมื่อ ค.ศ. 1960 พบว่ามีความขัดแย้งหลายประการในการที่จะสรุปผลความสัมพันธ์นี้ และแสดงให้เห็นว่าไม่มีงานวิจัยใด ๆ ที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของสมรรถภาพทางกาย และสัมฤทธิ์ผลได้ชัดเจน กรอส (Gross. 1965 : 5713 - 5714) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถภาพทางกาย ความสนใจในการเรียนรู้ ทักษะทางกลไก (Motor Educability) ความถนัดทางวิชาการ (Scholastic Aptitude) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Scholastic Achievement) ของนักเรียนระดับอุดมศึกษาพบว่า สมรรถภาพทางกายไม่สัมพันธ์กับความถนัดทางวิชาการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกรอสยังพบอีกว่าผลการทดสอบความถนัดทางวิชาการสามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้แต่ใช้ทำนายสัมฤทธิ์ผลในกิจกรรมพลศึกษาไม่ได้

ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากองค์ประกอบหลายด้าน เช่น ปัญหาเรื่องสุขภาพ ได้แก่ การเจ็บป่วยบ่อย ๆ และการมีข้อบกพร่อง เกี่ยวกับ หู ตา เป็นต้น แกร์ริสัน คิงส์ตัน และ แมคโคนิจ (Garrison and Others. 1964 : 403 - 407) ได้แสดงความคิดเห็นว่าโดยทั่วไป สุขภาพที่อ่อนแอทำให้เด็กไม่สามารถแสดงพฤติกรรมได้อย่างเต็มที่ สถานการณ์ในห้องเรียนต้องการให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ว่องไว และใช้พลังงานเต็มที่ การมีสุขภาพอ่อนแอทำให้พฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนได้ไม่ดีเป็นที่พึงพอใจ อาจจะทำให้ระดับพลังงานต่ำลงและทำให้นักเรียนไม่ไปถึงระดับความสามารถที่ต้องการ

เฟต (Fait. 1960 : 60 - 62) ให้ทัศนะเกี่ยวกับความแข็งแรงของร่างกาย เอาไว้ว่า การมีสมรรถภาพทางกายต่ำหรือสุขภาพไม่แข็งแรงทำให้ไม่สามารถที่จะรวมกิจกรรมบางอย่างได้ นอกจากนั้นสมรรถภาพทางกายที่ไม่ดียังมีผลต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ ด้วย ผลที่สำคัญคือทำให้ขาดโอกาสในการพิจารณาทักษะทางสังคม นักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำจะมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมมากกว่าผู้ที่โคละแนสมรรถภาพทางกายสูง นอกจากนั้นเฟตยังพบว่ามีความสัมพันธ์กันสูงระหว่างองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายและโรคภัยไข้เจ็บบางอย่างกล่าวคือ ถ้าถึงความทนทานของร่างกายมีความสัมพันธ์กับโรคบางชนิด ทอติออีกเสบ มะเร็ง โรคกระเพาะ และโรคติดเชื้อบางชนิดอย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่มีกำลังและความอดทนที่จะไม่เป็นโรคเหล่านี้ แต่ที่แน่นอนก็คือ การมีอาการของโรคเหล่านี้ทำให้เสียกำลังและความทนทานของร่างกายมีปัญหาเรื่องสุขภาพอันใดแก่ ความเจ็บป่วยนักเรียนจึงได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้ทราบว่าทัศนคติทางพลศึกษามีผลสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้นหรือไม่ มาก น้อยเพียงใด
2. ควรมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดอีกโดยในกลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนมากขึ้นและกลุ่มตัวอย่างไม่ควรจะเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 แต่เพียงอย่างเดียว
3. ควรมีการศึกษาทัศนคติของครูผู้สอนวิชาอื่นหรือวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้พบว่าทัศนคติทางพลศึกษา ระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่แตกต่างกัน ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าทัศนคติทางพลศึกษาของ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศุภรักษ์ มั่นใจตน (ศุภรักษ์ มั่นใจตน 2526 : 66) ได้วิจัยพบว่าคะแนน ทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีทัศนคติทาง พลศึกษาไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของอรุณ ทองใส (อรุณ ทองใส 2521 : 55) ได้วิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสาย สามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษากับอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์กัน ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยใกล้เคียงกันไม่แตกต่างกัน นภาพร เมษรักษ์วณิช (นภาพร เมษรักษ์วณิช 2515 : 47) ได้วิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนไม่แตก ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 แสดงว่านักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์และนักเรียน หญิงแผนกศิลป์น่าจะไคคะแนนทัศนคติในการเรียนคล้ายคลึงกัน ศุภรัตน์ สุขสมนิต (ศุภรัตน์ สุขสมนิต 2516 : บทกัณฑ์) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียนกับทักษะกิจกรรมพลศึกษา ปรากฏว่าสัมพันธ์ สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับคะแนนทดสอบทักษะการ เติรฟ ลูกสั้นของนักเรียนชายโรงเรียนวัดคอมรินทรารามต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 นั้น แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างทักษะการ เติรฟ ลูกสั้น และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน คักกลาส (Douglas. 1969 : 4371) ได้ทำ

การศึกษาลักษณะนิสัยทางการเรียนของนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬา จากชนชาติ 4 ชาติ ประกอบด้วย แองโกล (Anglo) อินเดีย (Indian) นีโกร (Negro) และอเมริกัน - สเปน (America - Spain) ว่าในระหว่างเชื้อชาติจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ปรากฏว่า ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ชาติ ผลการเรียนระหว่างกลุ่มนักกีฬาและไม่ใช่นักกีฬาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการเรียนการสอนพลศึกษานั้น ครูคนเดียวกันต้องสอนพลศึกษา รวมกันทั้งชายและหญิง บางคนก็สอนทั้งระดับ สภาพการเรียนการสอนเหมือนกัน และนอกจากนี้ทางโรงเรียนในเขตการศึกษา 6 ยังใช้หลักสูตรเดียวกันอีกด้วย จึงไม่น่าจะทำให้ทัศนคติของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงแตกต่างกัน และจากการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ปรากฏว่าใกล้เคียงกันมาก ไม่ว่าในเรื่องการชอบเล่นกีฬา ชอบดูกีฬา หรือชอบเรียนพลศึกษา และนอกจากนี้โรงเรียนที่ทำการสุ่มมาที่มีความพร้อมใกล้เคียงกันมาก จึงอาจทำให้การจัดกิจกรรมการสอน ความพร้อมของสถานที่และอุปกรณ์ไม่ต่างกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวอาจมีผลทำให้ทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อวิชาพลศึกษากับวิชาอื่น ๆ โดยแยกตามเขตการศึกษา
2. ควรส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการปลูกฝังทัศนคติให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6
3. ควรมีการติดตามผลการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษานับ ปี พ.ศ. 2524

สรุปความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา

จากความคิดเห็นของนักเรียนพอจะสรุปได้ว่า การที่นักเรียนชอบเล่นกีฬา ชอบเรียนพลศึกษานั้น เพราะนักเรียนเห็นว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ทำให้ นักเรียนเกิดความสุขสนานเพลิดเพลิน และเป็นวิชาที่ไม่น่าเบื่อหน่ายเหมือนกับ การเรียนวิชาอื่น ๆ และนอกจากนี้ยังเห็นว่าพลศึกษาช่วยใหร่างกายเกิดความ แข็งแรง และยังเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษามีความจำเป็นต่อชีวิตและ ความเป็นอยู่ในปัจจุบัน และยังเห็นว่าการกิจกรรมทางพลศึกษานั้นควร เปิดโอกาส ให้เขาเล่นไปตามความสนใจ และนอกจากนั้นนักเรียนยัง เสนอว่าควรจัดให้มีการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าที่เป็นอยู่

ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเล่นกีฬา ไม่ชอบเรียนพลศึกษานั้น เพราะว่า นักเรียนมีความรู้สึกว่พลศึกษา เป็นวิชาที่น่าเบื่อ และเป็นวิชาที่มีคุณค่าน้อยกว่า วิชาอื่น และนอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนไม่ชอบเรียนพลศึกษาจากสาเหตุไม่ชอบ อาจารย์ผู้สอนและการสอนของอาจารย์ซึ่งนักเรียนเรียนแล้วทำไม่ได้ เป็นกีฬา ที่ไม่สนุกและไม่ชอบ สถานที่ไม่กว้างขวางและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และนักเรียนยัง คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นอันตรายแก่ร่างกาย จึงทำให้เกิดความกลัวที่จะเกิดอันตราย เลยทำให้ นักเรียนไม่ชอบที่จะเรียนวิชาพลศึกษา อีกทั้งนักเรียนบางคนได้เคยเห็น หรือได้รับบาดเจ็บจากการ เล่นกีฬาหรือจากการเรียนพลศึกษาอีกด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ ทิรชาติ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางกลไกของร่างกาย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับพลศึกษา วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2519, 65 หน้า
อัครสำเนา
- ขจรสุภา เหล็กเพชร การสำรวจแบบสำรวจและทัศนคติในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 105 หน้า อัครสำเนา
- โชสิต แวงสกุล ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา กับสมรรถภาพทางกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 83 หน้า อัครสำเนา
- คุญ ชุมสาย, มล. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน พิมพ์ครั้งที่ 3 ไทยวัฒนาพานิช 2504, 654 หน้า
- นภาพร เมฆรักษาวณิช ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 81 หน้า
อัครสำเนา
- นเรศ ตรีรักษ์ "การสอนพลศึกษาในโรงเรียน" วิทยาสาร 22 มีนาคม 2513, หน้า 11 - 12
- บุญสม มารักษ์ "กรรพการพัฒนาระเทศ" งานกรรพการศึกษาคณะกรรพการนักเรียน ครั้งที่ 33 25 - 29 ธันวาคม 2513, หน้า 7 - 9
- ประคอง กรรพสุตร สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับกรรพ กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช 2520, 161 หน้า

ไพฑูรย์ จัยสิน ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยม

แบบประสม วิทยานิพนธ์ปริญตมาหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 139 หน้า

ไพฑูรย์ อินทวิชา หลักและวิธีการวัดเจตนคติ อนุสารเพื่อการวิจัยฉบับที่ 3

กรุงเทพมหานคร กองการวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

2517, 317 หน้า

พอง เกิดแก้ว การพลศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 4 วัฒนาพานิช กรุงเทพฯ 2518, 339 หน้า

มหาคไทย, กระทรวง รายงานของคณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน

ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม 2504, 33 หน้า

โยธิน ศัยสนมุต และจุมพล พูลภัทรชีวิน จิตวิทยาสังคม กรุงเทพมหานคร :

ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ 2524, 146 หน้า

วัฒนา พุ่มเอ็ก การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผล

ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มี

ความสามารถในการเรียนต่ำ ระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512, 75 หน้า

วรศักดิ์ เพียรชอบ "ความหมายและวัตถุประสงค์ของพลศึกษา" วารสารพลศึกษา

11 (มิถุนายน 2512) หน้า 10

———— หลักและวิธีสอนพลศึกษา กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช 2523,

170 หน้า

วรศักดิ์ เพียรชอบ อนันต์ อัทธ และศิลาชัย สุวรรณธาดา ความสัมพันธ์

ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับบุคลิกและสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของ

นักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาของไทย งานวิจัยของแผนกพลศึกษา

คณะการศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 80 หน้า

- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518
 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร 2518, 372 หน้า
- หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2524 กรุงเทพมหานคร :
 อมรินทร์การพิมพ์ 2523, 372 หน้า
- สุภรัตน์ สุขสมนึก ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับทักษะ
 กิจกรรมพลศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 60 หน้า อุดรธานี
 สมบูรณ์ สุริยวงศ์ การสร้างแบบทดสอบ 3 กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง 2523, 170 หน้า
- สุชาติ โสมประยูร "การสอนสุขศึกษากับพฤติกรรมทางค่านิยมสุภาพ"
วารสารครูศาสตร์ 1 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2514) หน้า 76 - 77
- การสอนสุขศึกษา ไทยวัฒนาพานิช พระนคร 2514, 167 หน้า
- โครงการสุขภาพในโรงเรียน พิมพ์ครั้งที่ 4 ไทยวัฒนาพานิช
 พระนคร 2514, 191 หน้า
- สุนารี สันสนีย์ ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายและสัมฤทธิ์ผลทาง
 การเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญานิพนธ์
 แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 57 หน้า
 อุดรธานี
- สุนทร กุลเกษตร "การจำแนกความมุ่งหมายทางการศึกษา" วารสารครูศาสตร์
 4 (สิงหาคม - ตุลาคม 2517) หน้า 35
- สุรศักดิ์ สุขเมธีวรกุล การสร้างมาตรฐานวัดทัศนคติทางพลศึกษาสำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 75 หน้า อุดรธานี
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2503
 พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา 2503, 35 หน้า

- สำรวจ ไชยงก์ "แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา" วารสารพลศึกษา
ศึกษา สันทนาการ 3 (1) กรกฎาคม 2508, 72 หน้า
- ทฤทัย อติชาติพงษ์, การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ในวิชาพลศึกษาและเจตคติ
ที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ) ในจังหวัดพระนคร
ปรีญานันท์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2515, 65 หน้า อักสำเนา
- อรุณ ทองใส ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
พลานามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ปรีญานันท์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2520, 74 หน้า
 อักสำเนา
- แอน วนาสตาซี การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา แปลโดย ประชุมสุข อาชีวะอำรุง
 และคณะกรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช 2519, 646 หน้า
- Allport, Gordon W. "The Handbook of Social Psychology" Quote in
The Nature of Attitudes and Attitude Change. William J. McGuire,
 ed. Massachusetta : Addison - Wesley Publishing Co; 1967. 638 p.
- Anastasi, Anne. Psychological Testing. 3 rd. New York, Macmillan
 Publishing Co., 1968. 470 p.
- Barrow, Harold M. and McGee, Rosemary. A Practice Approach to
Measurement in Physical Education. Lea & Febiger, 1971. 354 p.
- Bogardus, E.S. Fundamental of Social Psychology. 2 nd. New York,
 Century, 1931. 616 p.
- Brown, William A. and Holtzman, Wayne H. Manual of Survey of
Study Habits and Attitudes. New York : The Psychologist Company,
 1965. 869 p.
- Ducher, Charles A. Fundamentals of Physical Education. St. Louis,
 The C.V. Mosley Co., 1960. 501 p.
- Clarke, H Harrison. Application of Measurement to Health and
Physical Education. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice -
 Hall, Inc., 1967. 443 p.
- Douglas, Earl Charles. "The Academic Achievement of College
 Ath Ces from Ethnic Groups. " Dissertation Abstracts
 29 (1969) p. 4371

- Feit, Hollis F. Adapted Physical Education. Philadelphia and London : W.B. Saunders Company, 1960. 320 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education 3 rd. ed., New York, McGraw - Hill, Inc. 1971. 492 p.
- Garrison, Karl C., Kingston, Albert J., and McDonald, Authur S. Educational Psychology, Bombay, 1964
- Gellert, Theodore Richard Neil. "The Effects of Pequired Physical Education on Attitudes toward the Self and Physical Fitness" Dissertation Abstracts International. 40 (December 1979)p. 318 - A
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York, McGraw - Hill Book Co., 1959. 68 p.
- Gross, Arthur Thomas. "A Study to Determine Relationship of Physical Fitness to Motor Educability, Scholastic Aptitude, and Scholastic Achievement of College Men" Dissertation Abstracts International, 25 (April, 1965) 100 p.
- Heavern, Phyllis A., "Attitude of the Sisters of Charity of Nazareth toward Physical Education and their Relationship to Leisure Time Activities." Dissertation Abstracts International. 31(9) p. 4323 - A, 4945 - A, 1971.
- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. 3 rd., New York Harcourt, Brace & World, 1962. 678 p.
- Hill, Carl Allen. "Factor's Related to the Attitude of Ninth Grade Boys in Arkansas toward Physical Education." Dissertation Abstracts International. 32 (August 1971) p. 771 - A
- Hilldreth, Gertrude H. Introduction of the Gifted. New York, McGraw - Hill Book Co., 1966. 1034 p.
- Fysenck, H.J. Arnold, W : and Meili, R. Encyclopedia of Psychology. London, : Search Press, 1972. 379 p.
- Holtzman, Brown. Manual of Servey of Study Habit and Attitudes. New York, The Psychological Co., 1965. 400 p.
- Hojjati, Houshang Shinazian. "A Study of the Attitude change of Eight School Students tow and Physical Education Activity courses" Dissertation Abstract International. 41. 1980 : 982 - A

- Kelman, Herbert C. Attitude Theory and Measurement. New York, John Wiley and Sons., 1967. 529 p.
- Khan, S.B. "Affective Correlates of Academic Achievement." Journal of Educational Psychology. 60 (April 1969) p. 216 - 222
- Linvall, C. Mauritz and Nitko, Antony J. Measuring Pupil Achievement and Aptitude. 2 nd ed., New York, Harcourt Brace Javanovich, 1967. 271 p.
- Mehrens, William A. and Lehmann, Irwin J. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. 2 d ed., Dydney : Holt, Rinehart and Winston, 1975. 302 p.
- Murray, Mildred C. "The Relationship of Attitudes toward Achievement of Elementary School Girls and Participation in Educational Sport." Dissertation Abstracts International. 38 (July 1977) p. 156 - A
- Newcomb, T.M. Social Psychology. New York, The Dryden Press Publisher, 1954. 446 p.
- Nixon, John and Frederickson, Stumpe Florence An Introduction to Physical Education, 5 th., London, W.B. Saunders Co., 1959. 322 p.
- Hunnally, Jum C. Test and Measurement. New York, McGraw - Hill Book Co., 1959. 446 p.
- Peacock, William H. "A Study of the Motor Achievement and Mental Achievement of Sixth Grade Children." Dissertation Abstracts International. Vol. 22, No. 10, 1962.
- Robinson, Mabel C. "A Survey of Girls !.Physical Education Programs for the Secondary School in the State of Alabama." Dissertation Abstracts International. 31 (10) p. 4947 - A, 1971
- Safrit, Margaret J. Evaluation in Physical Education, New Jersey, Prentice - Hall, 1973. 613 p.
- Shaw, J.H., Cordts, H.J. " Athletic Participation and Academic Performance." In Johnson, W.R. (ed.) Science and Medicine of Exercise and Sports. Harper, 1960. 720 p.
- Skinner, Charles Edward. Educational Psychology. Prentice - Hall, Inc., New York, 1959. 622 p.

Skolnick, Sidney Jay. "The Effects of Physical Activities on Academic Achievement in Elementary School Children"
Dissertation Abstracts International. 42 (August 1981) 610 p.

Thorndike and E.P. Hagan. Measurement and Evaluation in Psychology and Education. 2d ed. (New York : John Willey & Sons, 1961), p. 308

การคำนวณ

แบบสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ที่มีต่อวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาโดยส่วนรวม ขอให้ท่านตอบโดยคำนึงถึงความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนเองที่มีต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่ว ๆ ไปของผู้ตอบ (ตอบให้หลายข้อ)

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ท่าน ☐ ชอบเล่นกีฬาประเภท.....
☐ ไม่ชอบเล่น
☐ เคยเป็นนักกีฬาประเภท.....
☐ ชอบดูกีฬา
☐ อื่น ๆ
4. อุปกรณ์ ของท่าน
☐ ชอบดูกีฬา
☐ ชอบเล่นกีฬา
☐ สนับสนุนให้ท่านเล่นกีฬา
☐ อื่น

5. เมื่อมีเวลาว่างท่านใช้เวลาว่างประกอบกิจกรรม

- ☐ กีฬา
- ☐ งานการเกษตร
- ☐ อ่านหนังสือ
- ☐ ไปเที่ยว
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. ท่านชอบเรียนพลศึกษาหรือไม่

- ☐ ชอบ เพราะ
- ☐ ไม่ชอบ เพราะ

7. คะแนนพลศึกษาตั้งแต่เรียนมาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์

- ☐ ดีมาก
- ☐ ดี
- ☐ ปานกลาง
- ☐ ไม่ดี

ตอนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา ความรู้สึกเกี่ยวกับข้อความเหล่านี้ของแต่ละคนจะแตกต่างกันไป และข้อความทั้งหมดนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง และไม่มีคำตอบที่ผิด เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดตอบตามความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนเอง แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความรู้สึกที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 6 ระดับคือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยมาก และไม่เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อความที่เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยมาก	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด
1. พลศึกษาคงยกเลิกออกจากหลักสูตรของโรงเรียน.....						
2. พลศึกษาเป็นวิชาที่หนักเกินไป.....						
3. ความรู้จากการเรียนกีฬาในพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเป็นบุคคลที่ดีได้.....						
4. พลศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย.....						
5. พลศึกษาช่วยส่งเสริมทางกานศีลธรรมจรรยา.....						
6. ทักษะที่ได้จากการเรียนพลศึกษามีคุณค่าแก่ชีวิตในสังคม.....						
7. ความร่วมมือเป็นสิ่งจำเป็นในกิจกรรมพลศึกษา.....						
8. พลศึกษามีความสำคัญไม่แพ้กับวิชาอื่น.....						

ข้อความที่เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย มาก	ไม่เห็นด้วย มากที่สุด
9. พลศึกษาช่วยสร้างความเชื่อมั่นใน ตนเองให้นักเรียน.....						
10. พลศึกษาไม่ควรเป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษา.....						
11. พลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร						
12. การเรียนพลศึกษาไม่ควรมีการให้ คะแนน.....						
13. พลศึกษาควรให้นักเรียนรู้จักการทำงาน ร่วมกัน.....						
14. ความอดทน การเชื่อฟัง และการยอมรับ สิทธิของผู้อื่น เรียนรู้ได้จากวิชา พลศึกษา.....						
15. พลศึกษาไม่ไ้ส่งเสริมมาตรฐาน ความประพฤติที่พึงปรารถนา.....						
16. พลศึกษาควรเป็นวิชาเลือกในชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย.....						
17. การออกกำลังกายมีความสำคัญเพียง เล็กน้อยในการรักษาสุขภาพ.....						
18. การเรียนพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบเท่านั้น เป็นการไม่เพียงพอ.....						

ข้อความที่เกี่ยวกับพลศึกษา	เห็นคว มากที่สุด	เห็น คว มาก	เห็นคว น้อย	ไม่ เห็น คว	ไม่เห็น คว มาก	ไม่เห็น ที่สุด
19. ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชา พลศึกษา.....						
20. พลศึกษาควร เป็นวิชาบังคับในทุก ระดับชั้น.....						
21. พลศึกษาช่วยให้มีโอกาสสร้างมิตร.....						
22. พลศึกษาเป็นอันตรายแก่นักเรียน ที่มีร่างกายอ่อนแอ.....						
23. นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับ ยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา.....						
24. พลศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาการ และความเจริญเติบโตของนักเรียน.....						
25. โปรแกรมพลศึกษาควร เป็นกิจกรรมที่ ทำให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งในกีฬา.....						
26. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จัก การตัดสินใจที่รวดเร็ว และกล้าตัดสินใจ ด้วยตนเอง.....						
27. กิจกรรมในโครงการพลศึกษาช่วย พัฒนาสมรรถภาพทางกายได้เพียงเล็กน้อย.....						
28. พลศึกษาเป็นวิชาที่ไม่สม เหตุสมผล.....						
29. การเดินในระยะไกลน่าจะไ้แทน การเรียนพลศึกษาได้อย่างดี.....						

ข้อความเกี่ยวกับวิชาพละศึกษา	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย มาก	ไม่เห็น ด้วย มากที่สุด
30. การเรียนรู้ศึกษาเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ในพลศึกษา.....						
31. ความมีน้ำใจนักกีฬา ฝึกหัดได้ในวิชา พละศึกษา.....						
32. พละศึกษาไม่ใช่เป็นส่วนสำคัญของการศึกษา.....						
33. พละศึกษามีคุณค่าที่สามารถนำไปใช้ได้ เพียงเล็กน้อย.....						
34. การเรียนพละศึกษาในโรงเรียนเป็นการ เสียเวลาเปล่าประโยชน์.....						
35. กีฬาประเภทบุคคลในพลศึกษาสามารถ ช่วยให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้.....						
36. ส่วนใหญ่ในการเรียนพละศึกษาเหมาะ สำหรับผู้ที่ไม่มีพรสวรรค์ทางร่างกาย.....						
37. พละศึกษาช่วยเสริมสร้างให้เกิดความ สามัคคี.....						
38. พละศึกษาไม่ได้ช่วยเสริมสร้างให้ร่างกาย เกิดความแข็งแรง.....						

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอให้นักเรียนทำทุกข้อทุกตอนลงในกระดานคำถามนี้ และขอขอบคุณนักเรียน
ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการออกแบบสำรวจทัศนคตินี้

ขวัญใจ คັນสุวรรณ
ผู้วิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อผลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 6

บทคัดย่อ

ของ

ขวัญใจ คັນสุวรรณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2527

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อผลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ผู้วิจัยได้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 มีทั้งหมด 7 จังหวัด ๆ ละ 1 โรงเรียนรวมทั้งสิ้น 7 โรงเรียน ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือซึ่งใกล้เคียงกับ .80 และได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ส่วนใหญ่มีคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาในข้อความประเภทนี้มากอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก และมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในข้อความประเภทนี้เสวยอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก อาจกล่าวได้ว่านักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี
2. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่สัมพันธ์กันที่ระดับ .05
3. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางพลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่สัมพันธ์กันที่ระดับ .05
4. การเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

5. เกณฑ์ของคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 จะเห็นได้ว่าเมื่อจัดคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ในระดับดีมาก ที่ปานกลาง ค่า และค่ามาก ปรากฏผลตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ 203 ขึ้นไป ดีมาก, 156 - 202 ดี, 148 - 184 ปานกลาง, 129 - 147 ค่า, ตั้งแต่ 128 ลงไปค่ามาก และนักเรียนที่มีทัศนคติวิชาพลศึกษามาก คิดเป็นร้อยละ 4.20 ที่คิดเป็นร้อยละ 12.07 ปานกลางคิดเป็นร้อยละ 70.87 ค่าคิดเป็นร้อยละ 11.02 และค่ามากคิดเป็นร้อยละ 1.84

THE RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDE TOWARD PHYSICAL EDUCATION
AND THE ACADEMIC ACHIEVEMENT IN PHYSICAL EDUCATION OF
SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN EDUCATIONAL REGION 6

AN ABSTRACT

BY

KUANJHAI TANSUWAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1985

The purpose of this study was to investigate the relationship between attitude toward physical education and academic achievement of senior high school students in Education Region 6. For this purpose, the opinion questionnaire was used as an investigating tool with the students in 7 schools.

After the data were treated for the percentage, mean, standard deviation, correlation coefficient, and mean comparison, it was found that

1. The majority of the students scored very high in both positive and negative items of the questionnaire. It could be said that they showed positive attitude toward physical education.

2. The correlation of the attitude and academic achievement was not significant at .05 level ($r = .0451$).

3. The Correlation of the attitude and physical education learning achievement was not significant at .05 level ($r = .0697$).

4. In Comparison of the opinions between male and female students, the difference was significant at .05 level ($Z = .57$).

5. When classified the opinions of those students into Excellent, Good, Average, Low, and Verry Low, it was as follows :

Excellent : Above 203 ; Good : 158 - 202 ; Average : 148 - 184 ;
Low : 129 - 147 ; and Very Low : Below 120.

6. They were 4. 20 % of the students expressed opinions at excellent level, 12.07 % at good level, 70.87 % at average level, 11.62 % at low level and 1.84 % at very low level.

ประวัติผู้นับวิจัย

ชื่อ	นางขวัญใจ กันสุวรรณ
วัน เดือน ปี เกิด	4 มกราคม 2492
สถานที่เกิด	จังหวัด เพชรบุรี
ภูมิลำเนา	บ้านพักอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง อ.ไชโย จ.อ่างทอง
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง
การศึกษา	2502 ประถมปีที่ 4 โรงเรียนคันตะบุง 2508 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ กรุงเทพมหานคร 2510 ปีกหักครูพลานามัย (ป. กศ. พลศึกษา) 2512 วิทยาลัยพลศึกษา (ป. กศ.สูง พลศึกษา) กรุงเทพมหานคร 2514 การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ. พลศึกษา) วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา กรุงเทพมหานคร 2528 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร